

*Wierzymy pośród
doświadczeń*

Wielki Post

WSPÓLNOTA

ISBN 9788387487720

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Szymon Stułkowski

Ilustracja (str. tytułowa): Stanisław Barbacki

Drukarnia: Zakład Poligraficzny Moś & Łuczak sp.j.

WPROWADZENIE

Okres Wielkiego Postu, dzięki słowu Bożemu i sakramentom, ma nam pomóc w odnowieniu naszej drogi wiary, zarówno w wymiarze osobistym, jak i wspólnotowym. Jest to droga przeżywana pod znakiem modlitwy i dzielenia się miłością, milczenia i postu, w oczekiwaniu na radość paschalną. Dzięki nawróceniu możemy spojrzeć w prawdzie na siebie i naszych bliźnich, a zjednoczeni z Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym – pełniej dostrzec godność naszych siostr i braci. Ma to szczególne znaczenie w przeżywanym Roku Wiary, który przynosi zaproszenie „(...) do autentycznego i nowego nawrócenia do Pana, Jedyne Zbawiciela świata. W tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania Bóg objawił pełnię miłości, która zbawia i wzywa ludzi do nawrócenia i przemiany życia przez odpuszczenie grzechów” (*Porta fidei*, 6).

Od Adwentu realizujemy trzeci etap programu duszpasterskiego: nasze doświadczenie Kościoła jako domu i szkoły komunii ma zaowocować obudzeniem świadomości apostołskiej. Po przejściu przez doświadczenie komunii z Bogiem oraz komunii z ludźmi wchodzimy w doświadczenie apostołatu, aby stawać się ewangelijną solą ziemi.

„Nie możemy się zgodzić – jak przypomina Benedykt XVI – aby sól zwietrzała, a światło było trzymane pod korcem (por. Mt 5,13-16). Także współczesny człowiek, jak Samarytanka przy studni, może na nowo odczuć potrzebę pójścia, aby posłuchać Jezusa, który wzywa nas do wiary w Niego i zaczerpnięcia z Jego źródła, wytryskującego wodą żywą (por. J 4,14). Musimy na nowo odkryć smak karmienia się słowem Bożym, wiernie przekazywanym przez Kościół, i Chlebem życia, danymi jako wsparcie tym, którzy są Jego uczniami” (*Porta fidei*, 3).

W Wielkim Poście trwającego *Roku Wiary* będziemy w sposób szczególnie pomagali zrozumieć, że **wierzymy pośród udręk tego świata i pociech Bożych**. Święty Jan Chryzostom mówi o apostołach: „Nie sądźcie, iż powołani jesteście do drobnych walk, do spełnienia nieznaczących zadań. Nie. »Wy jesteście solą ziemi«. Cóż zatem? Czy to oni przywrócili świeżość temu, co było zepsute? Bynajmniej. Wszak to, co uległo zepsuciu, po zmieszaniu z solą nie stanie się świeże. Nie, tego nie dokonali.

Natomiast to, co uprzednio zostało odnowione, powierzone im, uwolnione od skażenia, zmieszali z solą i zachowali w świeżości otrzymanej od Pana. Wyzwolenie z grzechowego zepsucia było dziełem Chrystusowej mocy, zachowanie przed powrotem do poprzedniego stanu stało się dziełem ich gorliwości i trudu. (...) Przeciwności pojawią się na pewno; nie uczynią wam jednak nic złego, ale tylko

wydadzą świadectwo waszej wytrwałości. Jeśli natomiast ulękniecie się i zaniechacie należnej gorliwości, daleko bardziej ucierpicie; cały świat was surowo osądzi i doznacie wzgardy od wszystkich. To właśnie oznacza podeptanie przez wszystkich” (Jan Chryzostom, *Homilia do Ewangelii św. Mateusza 15,6.7*).

W Kościele – który jest domem i szkołą komunii – nieustannie odkrywamy, że Bóg pragnie nas zbawić i uświęcić we wspólnocie. Wierzymy w Boga w Trójcy Jedynego i chcemy nasze ludzkie wspólnoty budować na wzór relacji, jakie przez wiarę poznajemy i jakich doświadczamy w Trójcy Świętej. Wspólnotę Kościoła buduje się przez nawrócenie. Buduje ją sam Bóg, ale potrzebuje nas i naszej zgody na działanie Jego łaski w naszym życiu – zgody na *metanoię*. Wzajemna miłość, aż po miłość nieprzyjaciół, która będzie owocem głębokiej wiary, stanie się znakiem, świadectwem, dzięki któremu świat pozna, że Jezus został posłany przez Ojca dla zbawienia wszystkich ludzi. Patrząc na Chrystusa cierpiącego dla naszego zbawienia, wierzymy mimo doświadczeń, które nas spotykają. Od Chrystusa chcemy uczyć się wytrwałości na drodze wiary i gotowości do przyjęcia krzyża.

Trwający od Środy Popielcowej do południa Wielkiego Czwartku okres Wielkiego Postu winien być czasem przygotowania do przeżywania najważniejszych dla nas świąt – Paschy. Rozumiana jako męka, śmierć i zmartwychwstanie, obchodzona jest w ramach Triduum Paschalnego, a głównym momentem jej przeżywania ma być udział w Wigilii Paschalnej, którą należy połączyć z odnowieniem przyrzeczenia chrztu świętego.

Jak często podkreśla się w komentarzach, liturgia Wielkiego Postu eksponuje cztery tematy:

- czuwanie jako działanie przeciw szatanowi (przed wszystkim I i III tydzień Wielkiego Postu),
- pokutę i nawrócenie (Środa Popielcowa oraz większość dni powszednich),
- chrzest i jego odnowienie (szczególnie niedziele III, IV i V),
- mękę Chrystusową (Niedziela Palmowa i dwa ostatnie tygodnie Wielkiego Postu).

W okresie Wielkiego Postu warto również zwrócić uwagę, że wyzwania, z jakimi na co dzień spotykają się ludzie wierzący, powinny skłaniać ich do zaprzestania wyłącznego zajmowania się sobą i drugorzędnymi sprawami, aby jeszcze pełniej skoncentrować się na tym, co istotne i „spojrzeć w przyszłość, »wypłynąć na głębię«, ufając słowu Chrystusa: »*Duc in altum*«” (NMI 15). Na tej drodze – idąc za przemyśleniami bł. Jana Pawła II – wszelkie nasze działania winny brać początek z kontemplacji tajemnicy Chrystusa, który jest ich jedynym fundamentem (por. tamże). Jakże często ludzie żyjący obok proszą współczesnych chrześcijan, aby nie tylko

przekazywali im słowa o Chrystusie, ale także pozwolili w jakiś sposób doświadczyć Jego obecności. By to pragnienie spełnić, potrzeba świadectwa, które będzie oparte na wcześniejszej kontemplacji oblicza Chrystusa (por. NMI 16). Potrzeba też żmudnej drogi duchowej, na której człowiek uświadomi sobie, że do pełnej kontemplacji oblicza Chrystusa może dojść tylko wtedy, gdy podda się prowadzeniu łaski. „Tylko doświadczenie milczenia i modlitwy stwarza odpowiednie podłoże, na którym może dojrzeć i rozwinąć się bardziej prawdziwe, adekwatne i spójne poznanie tajemnicy” (NMI 20).

ks. Adam Przybecki